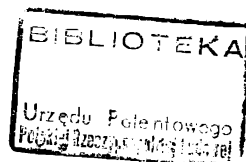

16 grudnia 1932 r.

2

A 63c 9/20

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17017.

Kl. ~~77 b 45.~~

77 b 9/20

Philipp Heiss
(Wiedeń, Austria)
i Leopold Hübner
(Wiedeń, Austria).

Więźba do nart.

Zgłoszono 21 czerwca 1930 r.

Udzielono 23 września 1932 r.

Pierwszeństwo: 21 czerwca 1929 r. (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest więźba do nart bez rzemieni, która składa się z kleszczy i części, służących do przymocowania nogi w kierunku podłużnym i pionowym. Stosownie do wynalazku części te połączone są z kleszczami tak, że tworzą z nimi jedną całość i ułatwiają wsuwanie nogi.

Na rysunku uwidoczniony jest przykład wykonania wynalazku. Fig. 1 przedstawia kleszcze w rzucie poziomym, fig. 2 — prawą szczękę kleszczy w przekroju, fig. 3 — kleszcze w przekroju poprzecznym, fig. 4 —

w perspektywie okucia przymocowywane do obuwia, a fig. 5 — przednią część obuwia i okucie w rzucie poziomym.

Więźba składa się z dwóch wygiętych pod kątem szczęk kleszczy *a*, *b*, które przymocowane są do nart *d* śrubami *c* i które zaopatrzone są na stronie wewnętrznej w kliny *e*, sięgające od górnej części szczęk aż do ich podstawy. Lewa szczeka kleszczy posiada nasadę *f*, podczas gdy nasada *g* prawej szczęki spoczywa na sprężynie *h*, przymocowanej śrubą *i*, i wystaje przez otwór pionowego ramienia szczęki ponad jej we-

wnętrzną płaszczyznę. W celu łatwiejszego naciśnięcia na sprężynę h , róg szczęki posiada wydrążenie k (fig. 3).

Do przedniej części obuwia przymocowane jest okucie m (fig. 4 i 5), którego wcięcie n lub rowek odpowiada położeniu i szerokości klina e .

Przy nakładaniu nart wsuwa się kliny e w otwory n nieco ukośnie, następnie naciska obuwem w dół, przyczem sprężysta nasada g przesuwa się w bok tak długo, aż dostanie się ponad powierzchnię o okucia, dzięki czemu więzba jest silna i pewna.

W celu rozluźnienia więzby przesuwa się sprężynę h i nasadę g w bok.

Zastrzeżenie patentowe.

Wieżba do nart, składająca się z kleszczy, złożonych z wygiętych pod kątem

szczęk, i z części, zapobiegających przesuwaniu się obuwia w kierunku poziomym i pionowym, znamienna tem, że na wewnętrznych powierzchniach szczęk kleszczy (a, b) umieszczone są pionowe kliny (e), które wraz z otworami lub rowkami (n) okucia (m), przymocowanego do obuwia, zapobiegają jego przesuwaniu się w kierunku pionowym, podczas gdy przesuwanie się w kierunku poziomym uniemożliwione jest w znany sposób przy pomocy nasad (f, g), które opierają się o ramię okucia i z których jedna nasada (f) jest stała, a druga (g) — sprężysta.

Philipp Heiss.
Leopold Hübner.
Zastępca: Inż. H. Sokal,
rzecznik patentowy.

Fig. 1

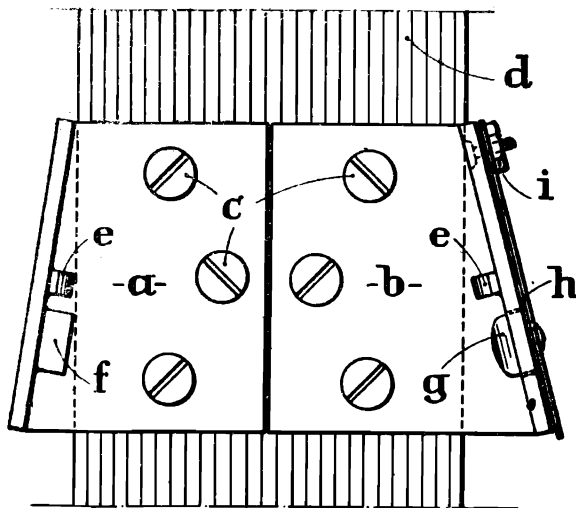

Fig. 2

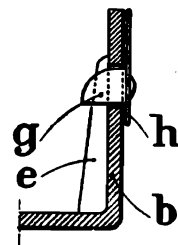

Fig. 3

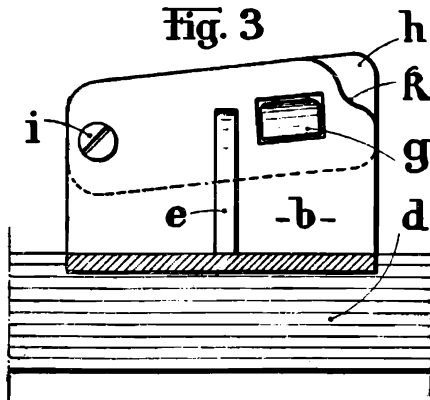

Fig. 4

